

cròniques

extra de dramatisme al relat. Això sí, siguem optimistes.

En paper, si us plau | Però la vida continua. Faran una gran carpa en forma d'igllú a la carretera de Barcelona per acollir «espectacles culturals», diu el diari. Només faltaria que fossin «no culturals»: potser boxa, mítings polítics? A Celrà, ja fa temps que la cultura té una acollida digna. Ara mateix, però, el municipi no té clar el futur de la Connexió Papyrus, un projecte de recollida i redistribució de llibres usats que des de l'any 2009 ha atret molts visitants els dissabtes. Potser canviarà d'ubicació? A Llagostera, el 2011, l'entitat Can Toni de les Eugues es va constituir amb el mateix objectiu. Ja ho deia Isaac Asimov fa quaranta anys: costarà aconseguir que les persones que estimem els llibres deixem el paper per abraçar els formats electrònics. Cal aplaudir, però, la digitalització de 1.603 pergamins originals del monestir de Sant Daniel, datats entre els segles x i xvii, que ha efectuat la UdG.

>> Obres a banda i banda del carrer Güell per fer els accessos al pont del Dimoni.

De llibres i d'anys | L'any passat fèiem referència als cinquanta anys del Premi Bertrana. D'aquella efemèride ha nascut un llibre que repassa any per any els premis literaris gironins, i que alhora recupera els fets més transcendents que, des de 1967, han definit l'evolució del món, de Catalunya i, sobretot, de la ciutat de Girona. Editat per la Fundació Privada Prudenci Bertrana, i redactat pels periodistes Pau Lanao i Miquel Torns, aquest volum recull vivències, anècdotes, declaracions i confessions de literats, polítics, periodistes i editors que han estat els protagonistes directes o indirectes dels guardons. Creats amb voluntat reivindicativa de la llengua i del país, les circumstàncies encara en fan vigent aquesta característica.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY

Neolítics a la Draga | El Govern ha declarat el poblat neolític de la Draga de Banyoles Bé Cultural d'Interès Nacional. Amb les obres prèvies a les olimpíades s'hi van trobar unes restes que, amb el temps, s'ha demostrat que foren un poblat neolític datat entre els anys 4324 i 4900 aC. Una part del jaciment és sota l'aigua de l'estany. Són uns 400 anys de poblament continuat que es va acabar, tal vegada, per un esgotament de recursos. La durada d'aquest assentament és un dels elements singulars del jaciment, com també és excepcional que sigui un dels més antics de l'Europa mediterrània. Per declarar-lo Bé Cultural d'Interès Nacional s'ha tingut en consideració que el jaciment ha esdevingut un referent internacional gràcies a la gestió que s'hi ha fet, que ha combinat perfectament la recerca científica i la difusió del període neolític a través de múltiples recursos, com ara les reconstruccions o l'arqueologia experimental.

Neandertals a Roca Forada | Encara que no ens ho pensem, els pagesos de la comarca tenen un paper clau en la història del país: des d'en Morgat (que d'una llaurada va fer néixer l'estany) fins a pagesos anònims les relles dels quals han topat amb més d'un vestigi del passat. Un d'aquests pagesos, cap al 1980, va trobar unes pedres rares al seu camp: eren restes prehistòriques. Després d'anys de provatures, ara en fa cinc que, amb el suport de l'Ajunta-

ment de Fontcoberta, s'ha excavat la zona de Roca Foradada, on s'ha confirmat l'existència d'un assentament estacional, de límits no precisos encara, a l'aire lliure. Les restes trobades els darrers trenta anys han demostrat que ara fa entre 80000 i 40000 anys s'hi va establir una comunitat de neandertals. Les darreres intervencions, realitzades sota la direcció d'Alfons Díaz i Albert Aulines, han convertit aquest jaciment en un referent en l'estudi de les estacions en superfície a l'aire lliure de la comarca. L'espai ha estat inclòs en l'itinerari cultural de la platja d'Espolla, acabat d'inaugurar. Dos plafons explicatius (un amb magnífics dibuixos de Quim Bou) ajuden el visitant a entendre què està veient i a no sentir-se com un pagès que troba pedres rares o com uns excavadors preolímpics que es pensen que han ensopegat amb un canyet qualsevol.

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Lloret: Ribalaigua recuperat | Constantí Ribalaigua i Vert (1888-1952) va ser un lloretenc que va anar de jove a l'Havana, va treballar a la taverna La Floridita dels germans Sala Parera i va tenir de company Miquel Boadas Parera (1895-1967), fill d'emigrants que ja havia nascut a Cuba. Ambdós van fer famosa aquella cocteleria. Boadas, al cap d'uns anys, tornà a Catalunya i va crear el Boadas Cocktail Bar, una autèntica institució a la ciutat comtal. Ribalaigua, a l'Havana, va tenir un client excepcional, Hemingway, que va ser un entusiasta dels seus daiquiris i el va

>> Un moment de la visita guiada del 10 d'agost al jaciment de Roca Foradada. (Autoria: MARTÍ XARGAY)